

Sygn. akt III KRS 38/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maciej Pacuda

SSA Marek Procek

w sprawie z odwołania K.K.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 13 września 2016 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w [...], ogłoszonym w Monitorze Polskim [...]

z udziałem M.K.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 26 stycznia 2017 r.,

uchyla zaskarżoną uchwałę w punkcie 1 oraz w punkcie 2 co do K.K. i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Krajową Radę Sądownictwa.

UZASADNIENIE

Uchwałą z 13 września 2016 r., Krajowa Rada Sądownictwa (Rada) postanowiła przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie

Rejonowym w [...] kandydaturę Pani M.K. - starszego asystenta sędziego oraz nie przedstawiać kandydatur Pana P. G. - starszego asystenta sędziego, Pani K.K. - referendarza sądowego i Pani M.P. - referendarza sądowego.

W uzasadnieniu uchwały Rada wyjaśniła, że na posiedzeniu 25 lipca 2016 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa (zespół członków Rady) po przeanalizowaniu materiałów zgromadzonych w postępowaniu konkursowym na wolne stanowisko sędziowskie w Sądzie Rejonowym w [...] uznał, że zgromadzone materiały są niewystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie i zwrócił się do Rady z wnioskiem o zaproszenie wszystkich kandydatów, celem ich wysłuchania. Rada 26 lipca 2016 r. na posiedzeniu plenarnym jednogłośnie przychyliła się do wniosku zespołu członków Rady. W dniu 1 września 2016 r. zespół członków Rady przeprowadził rozmowy z kandydatami biorącymi udział w procedurze konkursowej i po ponownej analizie wszystkich materiałów zgromadzonych w sprawie postanowił rekomendować Radzie kandydaturę Pani K.K.. Zespół uznał, że za tą kandydaturą przemawiała bardzo dobra ocena kwalifikacyjna, dobre oceny ze studiów i egzaminu sędziowskiego, informacje o posiadanym doświadczeniu zawodowym, najwyższe poparcie Kolegium Sądu Okręgowego w [...] i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów okręgu Sądu Okręgowego w [...] oraz sposób w jaki kandydatka zaprezentowała się podczas wysłuchania na posiedzeniu zespołu członków Rady.

Po wszechstronnym i wnikliwym rozpoznaniu okoliczności sprawy oraz omówieniu kandydatur Rada nie podzieliła stanowiska zespołu członków Rady i postanowiła przedstawić Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Sądzie Rejonowym w [...] kandydaturę Pani M.K..

Pani M.K. urodzona 16 września 1973 r. w [...] w 1998 r. ukończyła studia pedagogiczne na Uniwersytecie [...], a w 1999 r. studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu z oceną dobrą. Od 2 stycznia 2001 r. do 31 grudnia 2001 r. pracowała w P.B.U. „A.” Sp. z o.o. w [...] jako specjalista ds. prawnych, następnie w latach 2003-2005 odbyła pozaetatową aplikację sądową w Sądzie Okręgowym w [...] i 11 marca 2005 r. złożyła egzamin sędziowski z ogólną oceną dobrą. Od 1 kwietnia 2007 r. nieprzerwanie do chwili obecnej jest zatrudniona w Wydziale Cywilnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w [...],

początkowo na stanowisku asystenta sędziego, a od 1 czerwca 2016 r. na stanowisku starszego asystenta sędziego. Od 2011 r. jest wpisana na listę radców prawnych, jednak jej prawo do wykonywania zawodu radcy jest zawieszane, z uwagi na zatrudnienie w charakterze asystenta sędziego. Pani M.K. podnosi swoje kwalifikacje zawodowe uczestnicząc w różnych szkoleniach organizowanych m. in. przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Pani M.K. uzyskała bardzo dobrą ocenę kwalifikacyjną sporządzoną przez sędziego wizytatora, z której wynika, że bardzo dobrze zna przepisy prawa cywilnego, orzecznictwo i poglądy doktryny. Cechuje ją wysoka kultura osobista, samodzielność i wnikliwość. Z uzupełniającej, wyróżniającej oceny kwalifikacji wynika, że Pani M.K. sporządza prawidłowo projekty orzeczeń i uzasadnień, w przeważającej mierze w sprawach o skomplikowanym stanie faktycznym lub prawnym. W pracy jest samodzielną i precyzyjną, zna również przepisy prawa i orzecznictwo Sądu Najwyższego. W ocenie sędziego wizytatora, Pani K. ze względu na poziom intelektualny, posiadaną wiedzę prawniczą, umiejętności zawodowe oraz cechy charakteru spełnia wszystkie wymagania do objęcia stanowiska sędziego sądu rejonowego. Z opinii sędziów, z którymi kandydatka współpracuje wynika, że jest ona osobą samodzielną, odpowiedzialną i bezkonfliktową, ma również ogromne doświadczenie zawodowe oraz szeroką i ugruntowaną wiedzę prawniczą, którą stale poszerza. W opiniach sędziów jest doskonałym asystentem, osobą spokojną, rozważną, niezwykle inteligentną i kulturalną. Pani K. uzyskała pozytywną opinię Kolegium Sądu Okręgowego w [...] i wysokie poparcie Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów okręgu Sądu Okręgowego w [...].

Przy podejmowaniu decyzji o wyborze Rada kierowała się kwalifikacjami oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów. Rada uznała, że praca i kwalifikacje zawodowe rekomendowanej kandydatki zostały ocenione jako wyróżniające lub bardzo dobre zarówno w ocenach kwalifikacyjnych, jak i opiniach służbowych. Kandydatka ta jest osobą o dużej wiedzy prawniczej i posiada duże doświadczenie zawodowe. Systematycznie podnosi swoje kompetencje merytoryczne, biorąc udział w szkoleniach zawodowych.

Rada uwzględniła także doświadczenie zawodowe i kwalifikacje pozostałych kandydatów. W zakresie dotyczącym Pani K.K., Rada wzięła po uwagę, że w latach 2006-2009 odbywała ona etatową aplikację sądową w Sądzie Okręgowym w [...]. W 2009 r. złożyła egzamin sędziowski z oceną dobrą plus. Doświadczenie zawodowe zdobywała pracując na stanowiskach: asystenta adwokata, stażysty w Sądzie Rejonowym w [...], etatowego aplikanta sędziego, a także asystenta sędziego w Sądzie Okręgowym w [...]. Od 15 grudnia 2009 r. do chwili obecnej jest zatrudniona na stanowisku referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w [...]. Z oceny kwalifikacyjnej sporządzonej przez sędziów wizytatorów oraz z opinii przełożonych wynika, że jest osobą systematyczną i zorganizowaną, posiada dużą wiedzę prawniczą oraz umiejętności współpracy w zespole. Rada uznała jednak, że pozostali kandydaci, w tym Pani K.k. nie wypełniają w stopniu wyższym niż rekomendowana kandydatka ocenianych łącznie kryteriów wyboru wymienionych w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 976 ze zm., dalej jako ustawa o KRS).

Rada stwierdziła, że rekomendowana kandydatka legitymuje się dłuższym stażem zawodowym, otrzymała wysokie poparcie środowiska sędziowskiego, uzyskała wyróżniającą się ocenę kwalifikacji oraz bardzo dobre opinie służbowe, w których podkreślano, że sporządza projekty orzeczeń i uzasadnień w sprawach o skomplikowanych stanach faktycznych i prawnych. Posiada także największe doświadczenie życiowe. Przy dokonywaniu wyboru Rada uwzględniła także oceny uzyskane przez kandydatów na dyplomie ukończenia studiów oraz z egzaminu sędziowskiego. Rada wzięła pod uwagę, że pozostali kandydaci uzyskali wyższe oceny na dyplomie ukończenia studiów lub z egzaminu sędziowskiego niż rekomendowana kandydatka, jednak w niniejszym postępowaniu nominacyjnym oceny ze studiów i egzaminu zawodowego nie były czynnikiem istotnie różnicującym uczestników, w szczególności gdy uwzględni się łączny staż pracy, doświadczenie zawodowe, oceny kwalifikacyjne oraz opinie służbowe kandydatów.

Rada uwzględniła również poparcie Kolegium Sądu Okręgowego w [...] oraz Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów okręgu Sądu Okręgowego w [...], zauważając, że Pani K.k. uzyskała wyższe poparcie środowiska sędziowskiego,

jednakże na podstawie całokształtu zgromadzonych w sprawie materiałów, w szczególności zaś ocen kwalifikacyjnych i informacji dotyczących doświadczenia zawodowego oraz stażu pracy Rada uznała za najlepszą kandydaturę rekomendowanej kandydatki.

Odwołanie od powyższej uchwały Rady wniosła Pani K.k. (skarżąca), zaskarżając ją w części obejmującej przedstawienie Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w [...] kandydatury M.K. oraz nieprzedstawienie Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w [...] kandydatury K.K..

Skarżąca zarzuciła uchwale naruszenie: 1) art. 42 ust. 1 ustawy o KRS - przez nienależyte uzasadnienie zaskarżonej uchwały i nie wyjaśnienie motywów, jakie legły u jej podstaw, a w szczególności przez: a) niewskazanie przyczyn, dla których Rada zdecydowała się przedstawić z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w [...] kandydatki, która uzyskała zdecydowanie niższe poparcie Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów okręgu Sądu Okręgowego w [...] (28 głosów „za”, przy 32 głosach „przeciw” i 6 głosach „wstrzymujących się”) w porównaniu do odwołującej się (40 głosów „za”, przy 19 głosach „przeciw” i 5 głosach „wstrzymujących się”), a także niższe poparcie Kolegium Sądu Okręgowego w [...] (41 punktów poparcia przy 42 punktach poparcia dla odwołującej się), podczas gdy wybranie kandydata, który otrzymał niższe poparcie środowiska sędziowskiego musi być podyktowane dobrem wymiaru sprawiedliwości i przekonująco uzasadnione; b) niepełne przedstawienie kandydatury odwołującej się i pominięcie szeregu okoliczności istotnych z punktu widzenia - przyjętych przez Radę - kryteriów oceny z art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, które wskazywały, że jej kandydatura jest lepsza, niż kandydatura M.K.; c) nieprzedstawienie powodów, dla których Rada przyjęła, że odwołująca się nie spełnia w stopniu wyższym, niż wybrana kandydatka, ocenianych łącznie, kryteriów wyboru wymienionych w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o KRS; d) niewskazanie przyczyn, dla których Rada nie podzieliła stanowiska zespołu członków Rady, który - po wnikliwej analizie dokumentów oraz przeprowadzonej rozmowie ze wszystkimi kandydatami - jednogłośnie rekomendował odwołującą się

na stanowisko sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym w [...]; 2) art. 33 ust. 1 ustawy o KRS- przez nierozważenie sprawy w sposób wszechstronny, m.in. na skutek przyjęcia, że „(...) całokształt okoliczności sprawy, w szczególności doświadczenie zawodowe, staż pracy, wyróżniająca ocena kwalifikacyjna i bardzo dobre opinie służbowe, a także wysokie poparcie Kolegium Sądu Okręgowego w [...]” (str. 7 uzasadnienia uchwały) powodują, iż kandydatura M.K. zasługuje na wyższą niż odwołująca się, ocenę całościową wynikającą z łącznego zastosowania kryteriów określonych w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, chociaż odwołująca się: a) spełnia zasadnicze kryterium oceny kwalifikacji w wyższym stopniu niż kandydatura M.K., albowiem posiada: wyższą ocenę z egzaminu sędziowskiego (dobry plus przy ocenie dobrej M.K.), ukończoną aplikację sądową etatową, podczas, gdy wybrana kandydatka odbywała aplikację pozaetatową, ukończone dwa kierunki studiów podyplomowych oraz liczne szkolenia i kursy, podczas, gdy — jak wynika z uzasadnienia zaskarżonej uchwały - „M.K. podnosi kwalifikacje zawodowe uczestnicząc w różnych szkoleniach organizowanych między innymi przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury” (str. 3 uzasadnienia uchwały), wyższą od M.K. ocenę ze studiów (dobrą plus przy ocenie dobrej kontrkandydatki), bardzo dobrą ocenę kwalifikacyjną sporządzoną przez dwóch sędziów wizytatorów w niniejszym postępowaniu nominacyjnym, a także wyłącznie bardzo dobre oceny kwalifikacyjne wystawione przez innych sędziów wizytatorów na potrzeby wcześniejszych postępowań; b) posiada większe doświadczenie zawodowe, gdyż ma dłuższy staż pracy, w tym staż pracy w wymiarze sprawiedliwości od wybranej kandydatki (odwołująca się pracuje w sądownictwie od 2006 r.), a podczas jej wykonywania przez ponad 10 lat zdobyła większe i bardziej różnorodne doświadczenie, a to przede wszystkim w wyniku odbywania trzyletniej aplikacji etatowej, kiedy to zapoznała się z charakterem i specyfiką pracy we wszystkich wydziałach sądu rejonowego i sądu okręgowego oraz prokuratury, a ponadto - po ukończeniu aplikacji - zajmowała stanowiska asystenta sędziego w Wydziale Karnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w [...], a następnie referendarza sądowego w Wydziale Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w [...], a później w Wydziale Gospodarczym tegoż Sądu, podczas gdy wybrana kandydatka odbywała aplikację pozaetatową, zaś w Sądzie Okręgowym w [...] zatrudniona jest od kwietnia 2007 r. i

obowiązki asystenta sędziego wykonuje nieprzerwanie w Wydziale Cywilnym Odwoławczym; c) uzyskała zdecydowanie najwyższe poparcie środowiska sędziowskiego, albowiem: Zgromadzenie Przedstawicieli Sędziów okręgu Sądu Okręgowego w [...] poparło kandydaturę odwołującej się, oddając 40 głosów „za” przy 19 „przeciw” i 5 „wstrzymujących się”, zaś M.K. uzyskała poparcie 28 głosów „za”, przy 32 „przeciw” i 6 „wstrzymujących się”; Kolegium Sądu Okręgowego w [...] przyznało jej 42 punkty poparcia przy 41 punktach poparcia dla kandydatury M.K.; 3) art. 35 ust. 2 ustawy o KRS przez jego błędną wykładnię, na skutek przyjęcia, iż: a) w zakres wskazanego w tym przepisie kryterium „oceny kwalifikacji kandydata” wchodzi jedynie ocena sporządzona przez sędziego wizytatora i opinie sędziów współpracujących z kandydatem, podczas gdy w jego ramach powinny być uwzględnione dodatkowe elementy składające się na teoretyczne i praktyczne umiejętności potrzebne do wykonywania zawodu sędziego takie jak: wyniki ukończenia studiów, charakter odbywanej aplikacji, ocena z egzaminu sędziowskiego, ukończone studia podyplomowe i szkolenia; b) wskazane w pkt 1 tego przepisu kryterium „doświadczenia zawodowego” obejmuje jedynie wieloletni staż pracy, podczas gdy pod uwagę należy wziąć również różnorodność wykonywanych czynności i zajmowanych stanowisk; 4) art. 35 ust. 2 ustawy o KRS - przez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że kandydatura M.K. jest lepsza niż kandydatura odwołującej się, chociaż odwołująca się: a) spełnia zasadnicze kryterium oceny kwalifikacji, w wyższym stopniu aniżeli M.K., albowiem posiada: wyższą ocenę z egzaminu sędziowskiego; ukończoną aplikację sądową etatową, podczas, gdy wybrana kandydatka ukończyła aplikację pozaetatową; ukończone dwa kierunki studiów podyplomowych oraz liczne szkolenia i kursy; wyższą od M.K. ocenę ze studiów; bardzo dobrą ocenę kwalifikacji sporządzoną przez dwóch sędziów wizytatorów w ramach niniejszego postępowania nominacyjnego oraz wyłącznie bardzo dobre oceny kwalifikacyjne sporządzone przez innych sędziów wizytatorów na potrzeby wcześniejszych postępowań; b) zdobyła większe doświadczenie zawodowe, a to przede wszystkim w wyniku odbywania trzyletniej aplikacji etatowej, kiedy to zapoznała się z charakterem i specyfiką pracy we wszystkich wydziałach sądu rejonowego i sądu okręgowego oraz prokuratury, a nadto - po ukończeniu aplikacji - zajmowała stanowiska asystenta sędziego w

Wydziale Karnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w [...], a następnie referendarza sądowego w Wydziale Ksiąg Wieczystych oraz Wydziale Gospodarczym Sądu Rejonowego w [...]; c) uzyskała zdecydowanie najwyższe poparcie środowiska sędziowskiego spośród wszystkich kandydatów biorących udział w postępowaniu.

W odpowiedzi na odwołanie skarżącej M.K. wniosła o jego oddalenie, jako pozbawionego uzasadnionych podstaw i zmierzającego w istocie do dokonania przez Sąd Najwyższy ponownej merytorycznej oceny kandydatur na stanowisko sędziego, co wykracza poza zakres kognicji Sądu Najwyższego w postępowaniu wywołanym wniesieniem odwołania.

W odpowiedzi na odwołanie Rada stwierdziła, że w jej ocenie uzasadnienie zaskarżonej uchwały zostało sporządzone zgodnie z przepisami i zawiera wszystkie elementy, które pozwalają na zapoznanie się z motywami, które legły u podstaw decyzji Rady. Przede wszystkim Rada przedstawiła powody wyboru kandydatki, która nie uzyskała najwyższego poparcia środowiska sędziowskiego wskazując, że rekomendowana kandydatka otrzymała wyróżniającą ocenę kwalifikacji, w opiniach sędziów przełożonych jest ona doskonałym asystentem oraz posiada ogromne doświadczenie zawodowe i ugruntowaną wiedzę prawniczą, legitymuje się także dłuższym stażem zawodowym w stosunku do skarżącej. Rada podkreśliła ponadto, że rekomendowana kandydatka sporządzała projekty orzeczeń i uzasadnień do spraw o skomplikowanym stanie faktycznym i prawnym, posiada również największe doświadczenie życiowe, ponieważ jest najstarszym kandydatem. O wyborze rekomendowanej kandydatki zadecydował całokształt okoliczności sprawy, zatem wbrew twierdzeniom skarżącej uchwała została podjęta po dokonaniu wszechstronnej analizy zgromadzonej w sprawie dokumentacji i wyjaśnień uczestników postępowania. Rada stwierdziła także, że nie dość, że skarżąca posługuje się w odwołaniu pojęciem nieznanym ustawie, tj. „zasadnicze kryterium kwalifikacji”, to jeszcze w sposób dowolny selekcjonuje kilka kryteriów, które być może spełnia w stopniu wyższym niż rekomendowana kandydatka. Nie oznacza to jednak, że całokształt okoliczności sprawy świadczy o tym, że odwołująca się jest lepszym kandydatem na stanowisko sędziego sądu rejonowego niż rekomendowana kandydatka. Rada uznała, że fakt odbywania przez skarżącą

aplikacji etatowej nie przesądza o jej wyższych kwalifikacjach, co więcej na korzyść rekomendowanej kandydatki przemawia, iż mimo odbywania aplikacji pozaetatowej otrzymała ona zaledwie o pół stopnia niższą ocenę niż skarżąca. Rada stwierdziła również, że porównanie ocen kwalifikacji sporządzonych dla celów postępowania kwalifikacyjnego wskazuje, że rekomendowana kandydatka otrzymała wyższą, tj. wyróżniającą się ocenę, podczas gdy odwołująca się uzyskała ocenę bardzo dobrą. Rada podkreśliła również, że jest świadoma różnicy w długości i rodzaju doświadczenia zawodowego kandydatek, nie podziela jednak twierdzeń skarżącej, jakoby posiadała ona większe doświadczenie zawodowe od rekomendowanej kandydatki, zarówno w zakresie czasu jak i różnorodności tegoż doświadczenia. Odnosząc się do przesłanki poparcia środowiska sędziowskiego, Rada stwierdziła, że szczegółowo uzasadniła z jakich przyczyn rekomendowała kandydatkę, która nie uzyskała największego poparcia.

Rada nie podzieliła także zarzutów skarżącej, dotyczących naruszenia prawa materialnego. Rada podkreśliła, że nie tylko nie wiązała oceny kwalifikacji kandydata jedynie z opiniami sporządzonymi przez sędziego wizytatora, ale wzięła pod uwagę ogół informacji udostępnionych jej w toku konkursu i na tej podstawie dokonała oceny przydatności każdego z kandydatów do sprawowania urzędu sędziego sądu powszechnego. Rada zauważyła, że przy ocenie doświadczenia zawodowego uwzględnia długość, rodzaj i sposób realizacji obowiązków zawodowych, istotny jest bowiem całokształt informacji o doświadczeniu zawodowym kandydatów oraz uwzględnienie różnorodności wykonywanych przez nich zawodów prawniczych.

Rada nie podzieliła również stanowiska skarżącej, że doszło do naruszenia art. 35 ust. 2 ustawy o KRS przez błędne przyjęcie, że rekomendowana kandydatka jest lepsza od skarżącej, gdyż Rada w procedurze konkursowej nie naruszyła standardów związanych z przebiegiem postępowania nominacyjnego. W szczególności Rada nie pominęła żadnych okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, wynikających z dokumentacji lub wyjaśnień, ani też nie dokonała wyjaśnień sprzecznych z tymże materiałem. Sam zaś fakt sformułowania przez Radę oceny kwalifikacji kandydatów biorących udział w konkursie w sposób odmienny od skarżącej nie przesądza o istnieniu nieprawidłowości po stronie Rady.

Rada podkreśliła również, że przygotowaniem sprawy na posiedzenie zajmuje się powołany zespół członków Rady, który sporządza rekomendację, jednakże przedstawienie Prezydentowi RP wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego jest wyłączną kompetencją Rady.

Mając na względzie powyższą argumentację, Rada podtrzymała stanowisko wyrażone w zaskarżonej uchwale i wniosła o oddalenie odwołania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odwołanie ma uzasadnione podstawy, choć częściowo z innych powodów niż przedstawione w uzasadnieniu jego zarzutów. Uzasadniając podniesione wobec zaskarżonej uchwały zarzuty, skarżąca nie uwzględniła bowiem zakresu kognicji Sądu Najwyższego przy rozpoznawaniu odwołań od uchwał Rady. Sąd Najwyższy bada jedynie legalność uchwał Rady. Poza zakresem jego kognicji pozostaje zasadność rozstrzygnięcia zawartego w uchwale, a przez to szczegółowe porównywanie kwalifikacji kandydatów na sędziego w danym postępowaniu konkursowym jak i decydowanie o tym, który z nich powinien zostać przedstawiony Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu (wyrok Sądu Najwyższego z 6 października 2016 r., III KRS 24/16, LEX nr 2141231). Sąd Najwyższy nie zastępuje Rady w jej ustawowo wyznaczonym zadaniu, polegającym na rozpatrzeniu i ocenie kandydatów do pełnienia urzędu sędziego oraz nie przeprowadza powtórnego badania kwalifikacji zawodowych i moralnych kandydata do pełnienia urzędu sędziego (wyrok Sądu Najwyższego z 14 lipca 2016 r., III KRS 17/16, LEX nr 2122412 i przywołane tam orzecznictwo). Stąd chybione są zarzuty oparte na przekonaniu skarżącej, że w wyższym stopniu spełnia kryteria wskazane przez Radę w zaskarżonej uchwale, jako decydujące o wyborze kandydatury pani M.K..

Jednakże, choć rolą Sądu Najwyższego nie jest zastępowanie Rady w wykonywaniu jej ustawowo wyznaczonego zadania, jakim jest rozpatrywanie i ocena kandydatów do pełnienia urzędu sędziego (wyroki Sądu Najwyższego z 15 lipca 2015 r., III KRS 32/15, LEX nr 1816595; z 21 lipca 2015 r., III KRS 36/15, LEX nr 2008682; z 21 lipca 2015 r., III KRS 37/15, LEX nr 2008683), a kompetencja do

badania stopnia dojrzałości zawodowej kandydatów należy do Rady (wyroki Sądu Najwyższego z 15 grudnia 2011 r., III KRS 27/11, OSNP 2012 nr 23-24, poz. 299; z 15 września 2015 r., III KRS 48/15, LEX nr 2008687), Sąd Najwyższy jest władny przeprowadzić kontrolę w zakresie ustalenia, czy Rada w odniesieniu do wszystkich uczestników procedury nominacyjnej zastosowała przejrzyste, jednolite i sprawiedliwe kryteria selekcyjne (wyrok Sądu Najwyższego z 6 października 2015 r., III KRS 50/15, LEX nr 1827137). W przypadku powzięcia w tym zakresie wątpliwości, Sąd Najwyższy wyjątkowo dopuszcza - w ramach weryfikacji zgodności z prawem uchwały Rady we wskazanym powyżej zakresie - porównywanie poszczególnych, zastosowanych przez Radę kryteriów w odniesieniu do konkretnych kandydatów (wyroki Sądu Najwyższego z 11 kwietnia 2012 r., III KRS 6/12, LEX nr 1227970; z 12 czerwca 2013 r., III KRS 200/13, LEX nr 1422056; z 5 sierpnia 2011 r., III KRS 9/11, LEX nr 1108552; z 26 lutego 2015 r., III KRS 3/15, LEX nr 1710372). Jest tak zwłaszcza w sytuacji, gdy w uzasadnieniu uchwały Rada wskazuje, że przy dokonywaniu wyboru kierowała się oceną kwalifikacji i doświadczenia zawodowego, lecz z uzasadnienia uchwały nie można wywnioskować dlaczego kwalifikacje zawodowe wybranego kandydata są lepsze od pozostałych kandydatów, w szczególności zaś skarżącego uchwałę Rady (wyrok Sądu Najwyższego z 13 grudnia 2016 r., III KRS 33/16, LEX nr 2186583). Wówczas uzasadnienie uchwały Rady nie jest wystarczająco transparentne, co nie pozwala Sądowi Najwyższemu na przyjęcie założenia, że w danej procedurze konkursowej Rada rzeczywiście dochowała wskazanych w uzasadnieniu kryteriów oceny kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie.

W uzasadnieniu zaskarżonej uchwały Rada odwołała się do kryterium oceny kwalifikacji oraz doświadczenia zawodowego kandydatów (uzasadnienie, s. 4), jednakże w tym fragmencie uzasadnienia, wyjaśniającym dokonany wybór, poprzestała na wskazaniu dłuższego ogólnego stażu zawodowego oraz doświadczenia życiowego (ograniczonego do wieku) wybranej kandydatki. Takie uzasadnienie nie spełnia zaprezentowanych wyżej wymogów, jeżeli uwzględni się, że skarżąca zajmuje od 2009 r. samodzielne stanowisko orzecznicze, zaś jej doświadczenie zawodowe (choć krótsze) jest niewątpliwie równie bogate, co

doświadczenie zawodowe wybranej kandydatki. Czyni to zasadnym zarzut naruszenia art. 33 ust. 1 w związku z art. 42 ust. 1 ustawy o KRS.

W dalszej kolejności Sąd Najwyższy stwierdza, że zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy o KRS, wyznaczony na podstawie art. 31 ust. 1 ustawy o KRS zespół członków Rady, złożony z trzech do pięciu członków Rady, ma za zadanie wstępnie ocenić wszystkie kandydatury oraz opracować listę, na której znajdą się nazwiska tych kandydatów, których zespół postanowił rekomendować Radzie jako osoby w najlepszy sposób spełniające (zdaniem zespołu) kryteria powołania na obsadzane w danej procedurze stanowisko sędziowskie (listę rekomendowanych kandydatów). Czynności dokonywane przez zespół członków Rady służą wyborowi najlepszych kandydatów na sędziów. Zespół członków Rady, wykonując te czynności, kieruje się otwartym katalogiem kryteriów, podobnie jak Rada działająca w pełnym składzie na kolejnym etapie wewnętrznego postępowania konkursowego przed Radą. Choć niewątpliwie stanowisko zespołu członków Rady nie jest dla Rady wiążące, aby można było mówić o wszechstronnym rozważaniu przez Radę sprawy, czyniącym zadość wymogom wynikającym z art. 33 ust. 1 ustawy o KRS, konieczne jest wyjaśnienie w uzasadnieniu uchwały, dlaczego Rada nie podzieliła stanowiska zespołu jej członków, w sytuacji gdy: 1) zespół członków Rady jednogłośnie zarekomendował inną kandydaturę, 2) w postępowaniu konkursowym uczestniczyli kandydaci o tak zbliżonym poziomie, że zgromadzone materiały okazały się niewystarczające do udzielenie rekomendacji przez zespół członków Rady i wniesiono do Rady o zaproszenie wszystkich kandydatów biorących udział w danym postępowaniu konkursowym na posiedzenie zespołu celem ich wysłuchania. Takiego uzasadnienia zaskarżona uchwała nie zawiera, co czyni zasadnym zarzut naruszenia art. 33 ust. 1 w związku z art. 35 ust. 1 ustawy o KRS.

Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika również, że wyniki głosowania przed organami samorządu sędziowskiego nie wiążą Rady w ocenie kandydata na wolne stanowisko sędziowskie (wyroki Sądu Najwyższego z 14 stycznia 2010 r., III KRS 24/09, LEX nr 737271; z 27 sierpnia 2014 r., III KRS 35/14, LEX nr 1530787; z 23 kwietnia 2015 r., III KRS 13/15, niepubl.). Nie obowiązuje bowiem prosta zależność, iż kandydat z większym poparciem zawsze wyprzedza kandydaturę z mniejszym poparciem (wyrok Sądu Najwyższego z 20 października

2015 r., III KRS 65/15, LEX nr 1929129). Wyniki głosowania w kolegium i zgromadzeniu ogólnym sędziów właściwego sądu („poparcie środowiska sędziowskiego”) są jednak istotne z punktu widzenia art. 35 ust. 2 pkt 2 ustawy o KRS, gdyż stanowią jedno z ustawowych kryteriów rzutujących na ocenę predyspozycji kandydatów do pełnienia urzędu na obsadzonym stanowisku sędziego (wyrok Sądu Najwyższego z 21 stycznia 2016 r., III KRS 84/15, niepubl.). Dlatego też KRS powinna nawet odpowiednio umotywować swój wybór, gdy dotyczył on osoby, która uzyskała mniejsze poparcie środowiska zawodowego (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 14 stycznia 2010 r., III KRS 24/09, LEX nr 737271; z dnia 15 stycznia 2013 r., III KRS 33/12, LEX nr 1294479 oraz z dnia 15 maja 2013 r., III KRS 197/13, Legalis nr 750374). Wymogu tego nie spełnia hasłowe stwierdzenie zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały, zgodnie z którym Rada uwzględniła poparcie środowiska sędziowskiego dla poszczególnych kandydatur, jednakże na podstawie całokształtu zgromadzonych w sprawie materiałów, w szczególności zaś ocen kwalifikacyjnych i informacji dotyczących doświadczenia zawodowego oraz stażu pracy, oceniła najwyżej kwalifikacje wybranej kandydatki. Dlatego za zasadny Sąd Najwyższy uznał zarzut naruszenia art. 42 ust. 1 ustawy o KRS oraz art. 33 ust. 1 w związku z art. 35 ust. 2 pkt 2 ustawy o KRS.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.